

Overweging Wereldmissiedag 2025 zondag 19 oktober 2025 Jongerenkerk Venlo.

Vraag de kinderen maar eens wie er wel eens bij een van de ouders blijft zeuren om een of andere gunst totdat de ouder erin toestemt (om van het gezeur af te zijn). Daar gaat dit evangelie eigenlijk over. De rechter uit de gelijkenis geeft toch maar gehoor aan de weduwe om van haar gezeur af te zijn. Jezus vertelt dit verhaal om ons uit te nodigen te blijven volharden in gebed. Hoeveel te meer zal God de Vader naar ons luisteren wanneer wij tot Hem blijven bidden. Hij houdt immers van ons en is met ons begaan.

Maar hebben wij wel genoeg geduld om te blijven bidden? Geven wij het soms niet te snel op? God luistert en geeft antwoord: op zijn tijd en op zijn wijze.

Helpt bidden? Helpt een kaarsje opsteken hier in de Jongerenkerk of in de Kapel van Genooy? Helpt een lichtje opsteken waar dan ook?

Laat ik zo zeggen: het kan geen ook zeker geen kwaad. Maar de vraag is: wat verwachten wij, wat is onze verwachting? Is de verwachting dat een gebedje of een kaarsje het probleem oplost, dan komen we bedrogen uit. Zoals boven gezegd; God luistert en geeft antwoord op zijn tijd en zijn wijze.

Het is geen automaat waar je een kwartje ingooit en er komt wat uit of u vraagt wij draaien.

Vandaag zegt Jezus tegen ons dat we nooit mogen opgeven te bidden. Want zijn Vader in de hemel luistert wél naar ons. Maar dat betekent niet dat Hij ons altijd geeft wat we vragen. Immers, Hij ziet ons leven veel breder dan wijzelf. Ons leven is immers meer dan genezen van een ziekte, of geluk hebben in wat we

ondernemen. Het is ook houden van, danken, helpen, begrijpen, vergeven en zoveel meer.

Wij zijn trouwens niet de enigen wiens gebed niet direct wordt verhoord. Dat moest zelfs Jezus ondervinden. De avond voor zijn lijden en dood bad Hij in de tuin van Getsemane: 'Vader, als het mogelijk is, laat deze beker aan Mij voorbijgaan.' Zo bad Hij tot zijn Vader, en de beker van pijn en lijden ging niet aan Hem voorbij. Liet zijn Vader Hem dus in de steek? Nee, dat deed Hij zeker niet. Hij bevrijdde Hem niet van lijden en dood, maar gaf Hem wel de kracht om dat lijden zo sterk te dragen dat Hij op het kruis voor zijn beulen kon bidden: 'Vader, vergeef hun, want ze weten niet wat ze doen', en dat hij de berouwvolle moordenaar kon beloven: 'Ik verzeker u: vandaag nog zult gij met Mij in het paradijs zijn.' En zijn Vader liet Hem ook zien dat zijn leven veel meer was dan lijden en dood, want na drie dagen liet Hij Hem verrijzen.

Laten we vandaag in dit samenzijn bidden dat Jezus, dat God ons het geloof en de kracht geeft om nooit op te geven te bidden.

Dat doen ook de Missionarissen van Hoop in Myanmar. Bidden om kracht om het vol te houden in vaak moeilijke omstandigheden. Ze bidden uit vertrouwen dat het lot van de mensen in Myanmar ook ons niet onberoerd laat. Natuurlijk is het goed dat we bidden voor beter voor de mensen daar maar van dat bidden alleen kunnen mensen daar niet eten, vallen de medicijnen die broodnodig zijn in de vluchtelingenkampen uit de lucht en is er nog geen onderwijs. Mag ons gebed, ons bidden ook gepaard gaan met delen van wat we hebben.

Laat ik afsluiten met de volgende gedachte:

Luistert God?

Er zijn religieuzen die leven van en voor het gebed.
Ze bidden voor de intenties die hun zijn toevertrouwd.
En voor de noden in de wereld.

Vele mensen bidden bij het opstaan
en voor het slapengaan.
Voor het eten en in de zondagsdienst.
Ze stappen een kerk binnen en branden een kaarsje.

Ze vallen terug op gekende formules en gebaren.
Of maken hun eigen woorden en rituelen.
Ze vertrouwen aan God hun zorgen toe
en vragen om kracht om te dragen
wat op hun weg komt.
Ze danken voor wat hun overkomt.

Volhouden, zeggen Jezus ons op deze zondag.
Versaag niet, geef het niet op.
Vertrouw op God.
Geloof in je gebed.

Mia Verbanck- oktober 2022 (Pastorale Eenheid Heilige
Damiaan – Hoboken-Berchem-Kiel-Wilrijk)